

із потребами особи й особливостями їх реалізації в кіберпросторі. Характер цього нового середовища функціонування національної мови ідентичний традиційному. Проте веб-комунікативний мовний акт супроводжується помітною інтенсифікацією сучасних процесів розвитку мови на різних рівнях її системи.

Список бібліографічних посилань

1. Клярська Г. Ю., Тарасенко О. Д. Особливості мови інтернет-спілкування. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія»*. 2018. № 32, т. 3. С. 49–52.
2. Свідлов С. Становище української мови в українському сегменті інтернету // Портал мовної політики : сайт. 26.10.2016. URL: <http://languagepolicy.info/2016/10/stanovysche-ukrajinskoji-movy-vukrajinskomu-sehmenti-internetu> (дата звернення: 03.11.2019).
3. Тищенко О. Мова інтернет-спілкування: стиль, норма, освіта. *Дивослово*. 2012. № 11. С. 35–39.
4. Чемеркін С. Українська мова в Інтернеті // Рідна мова : сайт. URL: http://www.interklasa.pl/portal/dokumenty/ridna_mowa_uk/index.php?page=rm26_05 (дата звернення: 03.11.2019).

Одержано 06.11.2019

УДК 349.22

Євген Юрійович ПОДОРОЖНІЙ,

доктор юридичних наук, професор,

професор кафедри трудового

та господарського права факультету № 2

Харківського національного університету внутрішніх справ

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД НАВЧАННЯ І ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНЬОГО ПРАЦІВНИКА ПОЛІЦІЇ (НА ПРИКЛАДІ США)

В більшості зарубіжних країн нині накопичений великий, різноманітний і різноаспектний досвід підготовки кадрів для поліцейських служб. Організація діяльності щодо забезпечення правопорядку, громадської безпеки, боротьби зі злочинністю у всіх її проявах в кожній країні має свою специфіку і особливості. Вивчення досвіду організації поліцейської служби в інших країнах сприяє розумінню того, які цивілізаційні приклади можемо взяти для себе за зразок, для формування конкурентоспроможної поліції у відповідності з міжнародними стандартами, а також краще зрозуміти, які власні традиції заслуговують на збереження й поновлення.

Високий рівень конкурентоспроможності професії поліцейського на ринку праці зарубіжних країн в значній мірі підтримується за рахунок високого рівня оплати праці поліцейського. Матеріальна забезпеченість спонукає поліцейського до відповідального виконання обов'язків, професійного зростання, що позитивно позначається на кадровій стабільності. Так, наприклад, у деяких штатах США існує бальна система оцінки роботи поліцейського. Вона складається із підсумовування балів за кожну конкретну дію поліцейського по забезпеченню правопорядку (наприклад, за кожний виклик у суд правопорушника поліцейський одержує 3 бали, за затримку водія, який керує автомобілем у нетверезому стані – 8 балів, арешт особи, що скоїла злочин – 10 балів, а виконання окремих доручень, скажімо, прибирання приміщення або миття паркувального автомобіля – 2 бали). Той, хто набирає щомісяця 100 і більше балів, отримує різні заохочення, направляється на курси підвищення кваліфікації, що сприяє просуванню щаблями професійної кар'єри [1, с. 418, 419].

Високий рівень конкурентоспроможності професії поліцейського, підвищена кількість соціальних пільг, можливість просування по службі зумовлюють велику кількість бажаючих вступити на службу до поліції. Кожна держава при формуванні органів охорони правопорядку визначає свої вимоги до майбутніх правоохоронців. В цьому контексті слід вказати, що досить ефективно проходить відбір кандидатів на службу у поліції США. На службу в ФБР можуть бути прийняті тільки кандидати, які мають громадянство США або Маріанських островів [2]. Нижня вікова межа вступу до американських поліцейських сил становить 21 рік [3, с. 5] Кандидат на службу в поліцію США повинен мати середню освіту або пройти випробування, яке б засвідчувало б досягнення необхідного рівня знань [4, с. 33]. По-перше при вступі на роботу складається випробування. Ним є вступні іспити, на яких перевіряється загальноосвітній рівень кандидата, особливості його мислення, пам'яті, уяви, інших якостей. Потім здійснюється доскональні дослідження моральних якостей кандидата – вивчається його щирість, риси характеру, чесність, порядність та ін. Після цього перевіряються фізичне здоров'я: подолання перешкод, сила, швидкість, реакція. При цьому кандидат повинен виконати численні фізичні вправи: підтягування, біг, плавання, подолання висоти, обов'язкове водіння автомобіля. Подальший вид випробувань – психологічні тести. Кандидат досліджується на агресивність, гнівливість, відхилення у поведінці, тягу до алкоголю тощо. Після цього він проходить перевірку у психолога, який оцінює його психологічну

стійкість, емоційну витримку та інші якості. По завершенні загального медичного огляду та співбесід із працівниками кадрового відділу кандидат направляється на раду з відбору кандидатів поліцейського департаменту, після чого його навчають протягом 16 тижнів і приймають на службу із піврічним випробувальним терміном. Такий багаторівневий відбір на службу дає можливість вибрати найкращих із кращих кандидатів, тим самим підвищуючи конкурентоспроможність поліцейських та якість роботи поліції взагалі.

В Академії ФБР досить багато уваги приділяється практичним аспектам підготовки фахівців. В штаті Академії передбачено близько 100 «спеціальних агентів», що посідають посади інструкторів-викладачів. Існує також відділ практичних застосувань, де нові агенти на практиці навчаються спостереженню за об'єктом, процедурам затримання і техніці поведінки на вулицях міста. Майбутні агенти проходять через змодельовані ситуації, наприклад, пограбування банку, денне і нічне спостереження, викрадення людей, напад на державного службовця тощо. Агенти також ставляться в умови прояву непокори з боку затриманих осіб, чинення ними озброєного опору при арешті. Для практичного відпрацювання різних ситуацій існує Алея Хоганс – точна копія міста, де професійні актори розігрують різні сценарії з метою викликати у агентів реальні життєві реакції [5].

Слід також відзначити, що високий професіоналізм поліції досягається не лише завдяки глибокій професійній підготовці у фахових поліцейських закладах освіти, адже поліцейський в США, Великобританії, Франції, інших західних країнах змушений протягом всієї служби навчатись. Від цього залежить його просування по службі, присвоєння офіцерського чину, оплата праці, пільги тощо. Для цього підготовка в навчальних закладах повинна закласти не лише знання і уміння, а й здатність до саморозвитку, адаптації до нових соціальних, інформаційних, технічних і технологічних вимог, кваліфікованого здобуття нових знань шляхом самоосвіти – тобто мусить ґрунтуватись на засадах випереджальної освіти [6, с. 344].

Таким чином, навчання і професійна підготовка майбутнього працівника поліції в США орієнтовані на захист, насамперед, прав і свобод громадянина; усвідомлення того, що він особисто і поліція в цілому утримуються за рахунок податків населення і відповідно служать платнику податків; глибоке розуміння того, що поліція зобов'язана надати допомогу кожному громадянину і коли вчиняється злочин, і при нещасному випадку, в екстремальній ситуації, побутовому конфлікті, раптового захворюванні чи, скажімо, несподіваних пологах на вулиці. До миттєвих і правильних дій у всіх

цих випадках поліцейський повинен бути готовим беззастережно, його навички при підготовці мають бути доведені до автоматизму.

Список бібліографічних посилань

1. Глинкин М. А. Милиция и беспредел. М. : Центрполиграф, 2010. 443 с.
2. О полицейских силах США // Борьба с преступностью за рубежом. 2015. Вып. 11. С. 21.
3. Інтернаціональна поліцейська асоціація. *Іменем Закону*. 1994. № 35.
4. Колонтаевская И. Ф. Изучение, обобщение и использование зарубежного опыта профессиональной подготовки специалистов в высших и средних специальных учебных заведениях МВД России. М. : Инфра-М, 2015. 184 с.
5. Волошенюк О. В., Проневич О. С. Значення порівняльно-правових досліджень для підвищення професіоналізму персоналу ОВС. *Вісник Харківського національного університету внутрішніх справ*. 2004. Вип. 28. С. 345–351. URL: <http://old.visnyk.univd.edu.ua/?controller=service&action=download&download=30971> (дата звернення: 09.11.2019).
6. Ануфрієв М. І., Бандурка О. М., Яриш О. Н. Вищий заклад освіти МВС України : наук.-практ. посіб. Харків : Вид-во Ун-ту внутр. справ, 1999. 369 с.

Одержано 12.11.2019

УДК 340.15(477)

Галина Олегівна ПРОХОРЧЕНКО,

кандидат технічних наук,

доцент кафедри управління експлуатаційною роботою

Українського державного університету

залізничного транспорту (м. Харків)

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ РОБІТНИЧО-СЕЛЯНСЬКОЇ ЗАЛІЗНИЧНОЇ МІЛІЦІЇ УКРАЇНИ У 20-Х РОКАХ ХХ СТОРІЧЧЯ

29 червня 1919 р. Постановою Ради Народних Комісарів була організована залізнична міліція УСРР, яка перебувала у віданні НКВС і будувалася за лінійним принципом. Залізнична міліція створювалася з урахуванням структури шляхів. При Управлінні кожної залізниці організовувалося Управління залізничної міліції, а на лінії – районні і дільничні установи міліції.